Otto Schneid
Papers

Mass, H.

13: 16

ברנאלה בית שרלוטנרוה
ז' אלול תש"ך.

ידידי האהובים מאוד מאוד,
מרים ונפתלי!

קבלתי את מכתבכם החביבים והמעניינים. כל
כך דברים חדשים ומחשבות בולטות מרחפ=
=שבים על רוחכם. אבל אחרי כל העניינים
האלה עומד הרצון של היוצר עם הסגולות
הנפלאות שלכם.
המכתב שלכם בא אלי לכן שבו אני בחופש
עם רעיתי. הוא ביטוי, מלאו האהבה המתגלה.
ולבי עכשיו מלא געגועים אהבים עליכם.
מדוע אני כל רחוק ממכם? מדוע אני

2

כל כך לבי, לא ב[illegible], אני בלבי
יהודי. מה שאני יכול לתת לכם - אתם משיבים
לי. מה רב שאתם נותנים לי - שאוכל אני
להחזיר לכם! אבל אהבה אמיתית איננה
סופרת ואיננה משלמת - היא נותנת תמיד
בשפע ונהנה באושר הגדול. כן?
פה בחורף, בזמנה מגדל אלי חבר אחד.
השקט מסביבי והזכרון אליכם הוא מתוך
כמו אהבה. להיות היום, יום השבת אתכם
כמו יהודי אבל רק ללכת רק אמירה רבה,
אבל הייתי במולדת! והו' אותי בבן שלה
אל חוגכם ואני אשמע את השירים שלכן,
מירפם האהבה, את משוררת עמקה.
ואדע את יצירותיך שלך, אחי נפתלי. באופן
זה ובפרק האחרון אמצא את המילוי הגדול
ביותר של חיי, להכנס אל תוך היהדות, אל
עמו הגדול. אני מחבק אתכם בנשיקות
רבות. תמיד שלכם בע"ה מנחם